

Af *Ib Larsen* (CD) til udenrigsministeren (9. september 1974):

„Vil udvidelsen af bevillingsrammen (udviklingsbistanden, U-landshjælpen) få konsekvenser med hensyn til omfanget af ansatte i bistandsadministrationen, enten i Danida, i udenrigsministeriet eller af udstationerede medarbejdere fra ministeriet?“

(Spm. nr. 414).

Udenrigsminister *Guldbergs* svar (13. september 1974):

Hr. *Ib Larsen* har spurgt mig, om forøgelsen af bevillingen, der anvendes til bistand til udviklingslandene, vil give sig udslag i øget antal ansatte enten herhjemme i udenrigsministeriet eller ved de danske repræsentationer i udlandet.

I den anledning kan jeg oplyse, at der med de øgede bevillinger naturligvis bliver mulighed for at sætte flere projekter i gang rundt om i de lande, hvor Danmark yder bistand af denne karakter. Til støtte for modtagerlandene i deres udnyttelse af denne bistand bliver der udsendt eksperter, rekrutteret herhjemme og ansat for et tidsbegrænset åremål.

Hvis hr. *Ib Larsen* derimod skulle tro, at de øgede bistandsbevillinger betyder, at jeg vil søge det af finansministeriet fastsatte personaleloft for udenrigstjenesten, herunder bistandsadministrationen, hævet, kan jeg berolige ham med, at jeg ikke har til hensigt at søge om øget personale. Vi vil i udenrigsministeriet ved omrokinger, rationaliseringsforanstaltninger og andre tiltag forsøge at klare os med det nuværende personale. Det vil dog være klart, at der med den fortsatte stigning i bistandsbevillingerne på et eller andet tidspunkt vil være brug for et øget personale til at administrere de øgede bevillinger, men jeg understreger, at dette ikke ligger lige for.

Af *Bodart* (FP) til handelsministeren (9. september 1974):

„Vil ministeren tage skridt til, at en per-

son ansat under statsadministrationen, som er ansat til at rejse rundt i landet for at besøge forretninger og påse, at de tommestokke, som bruges, nu også er mærket med justervæsenets stempel, bliver afskediget?“

(Spm. nr. 415).

Begrundelse.

Man kan i *Ekstra-Bladet* for 7. september 1974 læse, at en herre ansat under statsadministrationen udelukkende skal beskæftige sig med at rejse rundt og kontrollere, at de tommestokke, som bruges i forretningerne, nu også har justervæsenets stempel.

Vi kan læse, at omtalte herre kun har brugt to måneder på Grønland til dette meget nødvendige arbejde. Vi kan også læse, at en forretningsindehaver (hr. *Iversen*) i Odense har fået forbud mod at bruge de af ham købte tommestokke i sin forretning, ja sågar fået forbud mod at sælge flere tæpper fra sin forretning, før han havde fået sine tommestokke mærket med justervæsenets godkendelse, hvilket kostede hr. *Iversen* 46,80 kr., og så tog det da kun tre uger.

Handelsminister *Nyboe Andersens* svar (20. september 1974):

Ifølge lov om mål og vægt skal der i handelsforhold anvendes justerede måle- og vejerredskaber. En forretningsdrivende, der i sin forretning sælger varer efter længdemål, må kun anvende målebånd og målestokke, der er godkendt af justervæsenet. Hver målestok forsynes med justervæsenets mærke og er hermed godkendt til brug i handelsforhold.

Disse bestemmelser er fastsat af hensyn til forbrugerne, og det offentliges kontrol med de måle- og vejerredskaber, der bruges af de forretningsdrivende, er en af de mest grundlæggende forbrugerbeskyttende foranstaltninger. Lovgivning og kontrol på dette område findes da også i ethvert velorganiseret samfund.

Forbrugerbeskyttelseshensynet er naturligvis det samme over hele landet, og justervæsenet sender derfor regelmæssigt juster-